

Brüssel, 9. juuni 2017
(OR. en)

9988/17

LIMITE

ENER 271
ENV 580
TRANS 251
ECOFIN 494
RECH 222
CODEC 984

Institutsioonidevaheline
dokument:
2016/0381 (COD)

MÄRKUS

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Saaja:	Alaliste esindajate komitee
Komisjoni dok nr:	15108/16 ENER 416 ENV 756 TRANS 477 ECOFIN1152 RECH 341 IA 125 CODEC 1797 + ADD 1 - 5
Teema:	Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV, millega muudetakse direktiivi 2010/31/EL hoonete energiatõhususe kohta – Üldine lähenemisviis

1. Komisjon esitas eespool nimetatud ettepaneku 30. novembril 2016 puhta energia paketi osana. Ettepaneku eesmärk on edendada hoonete energiatõhusust ja toetada hoonete renoveerimist, pidades silmas ELi hoonete CO₂ heitkoguste vähendamise pikaajalist eesmärki. Eelkõige nähakse sellega ette, et liikmesriigid koostavad pikaajalised renoveerimisstrateegiad, tõhustatakse sidemeid energiatõhusust käsitlevate poliitikavaldkondade ja rahastamise vahel ning parandatakse seonduvaid hoonete energiatõhusust käsitlevaid dokumentatsiooni- ja statistiliste andmete süsteeme.

2. Samuti on ettepaneku eesmärk edendada hoonetes elektrisõidukite laadimise taristu kasutuselevõttu ning tehakse ettepanek võtta kasutusele nutivalmiduse näitaja, mis iseloomustab konkreetsete hoonete valmidust liikuda hooneautomaatika suunas. Lõpuks ja kooskõlas parema õigusloome põhimõttega ühtlustatakse ja lihtsustatakse direktiivi neid sätteid, mis ei ole andnud oodatud tulemusi, näiteks kütte- ja kliimasüsteemide ülevaatus käsitlevaid sätteid.
3. Ettepaneku läbivaatamine algas 2017. aasta jaanuaris Malta eesistumise ajal. Komisjon tutvustas oma ettepanekut ja sellega seotud mõjuhindamist, sellele järgnes arvamuste vahetus, mille käigus komisjon vastas delegatsioonide küsimustele. Küsimustes keskenduti peamiselt ettepanekuga kehtestatavate kohustuste täpsele iseloomule ja ulatusele. Mõned delegatsioonid kritiseerisid halduskoormust ja kohustuste tarbetut keerukust võrreldes nendest saadava lisaväärtusega. Mitu delegatsiooni väljendas muret eelkõige seoses laadimispunkte ja nutivalmiduse näitajat käsitlevate sätetega, mille alusel kehtestatavad selged kohustused võivad olla enneaegsed või tuua kaasa liigsed kulud.
4. Üldiselt delegatsioonid toetasid komisjoni ettepanekut ja esitasid artiklite üksikasjaliku läbivaatamise käigus mitmeid muutmise taotlusi. Teksti paremaks muutmiseks ja sobiva kompromissi leidmiseks tegi eesistujariik tekstis mitmeid muudatusi. Kõige olulisemate muudatuste eesmärk on:
 - sisuliselt parandada ja täpsustada pikaajalisi renoveerimisstrateegiaid ja rahastamist käsitlevaid sätteid (artiklid 2a ja 10);
 - vähendada mitteeluhoonete laadimispunktide arvu vähemalt üheni hoones. Eelpaigaldatud kaablid elektrisõidukite laadimispunktide jaoks peaksid mitteeluhoonetes olema ühel igast kolmest parkimiskohast, samas kui eluhoonetes kuuluvad eelpaigaldatud kaablid üldnõuete hulka. Teksti lisati ka nende kohustuste kohaldamise täiendavad tingimused (artikli 8 lõiked 2 ja 3);
 - muuta tulevane nutivalmiduse näitaja kava vabatahtlikuks ja konkreetsemaks (artikli 8 lõige 6 ja lisa Ia);
 - kehtestada kütte- ja kliimasüsteemide ülevaatus jaoks ühtne lävi 70 kW ja taaskehtestada alternatiivid ülevaatusetele (artiklid 14 ja 15);

- jätta välja tarnitud taastuvenergia mahaarvamine hoone netoprimaarenergiast ja lubada tarnitud taastuvenergia arvesse võtmist ainult liikmesriikide kindlaksmääratud primaarenergia teguritega (lisa I).

5. Energeetika töörühmas 7. juunil toimunud viimasel arutelul väljendas enamik delegatsioone oma toetust eesistujariigi kompromissile, kuigi mõned neist säilitasid oma taotlused. Eesistujariik lisas käesolevale aruandele lisatud teksti täiendavad kompromissettepanekud, et käsitleda neid allesjäänud murekohti, ja ülejäänud teksti osas on ta seisukohal, et on saavutatud piisav tasakaal nõukogu üldise lähenemisviisi jaoks.

Üldine lähenemisviis määraks kindlaks nõukogu esialgse seisukoha käesoleva ettepaneku suhtes ning oleks aluseks ettevalmistustele, mida tehakse läbirääkimiste pidamiseks Euroopa Parlamendiga.

Muudatused võrreldes eelmise dokumendiga (6389/4/17 REV 4) on tähistatud **paksus allajoonitud kirjas**. Põhjendusi on kohandatud, et neis kajastuksid asjakohastes sätetes tehtud muudatused.

Komisjon ei esita menetluse käesolevas etapis veel oma seisukohta terve kompromissettepaneku suhtes.

6. Euroopa Parlamendi tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon määras raportööriks Bendt Bendtseni (EPP) ning võtab oma arvamuse vastu eeldatavalt 2017. aasta novembris. Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee esitas oma arvamuse 26. aprillil 2017 ja regioonide komitee võtab oma arvamuse vastu eeldatavalt 13. juulil 2017.
7. Alaliste esindajate komiteel palutakse kompromissettepanek läbi vaadata ja kinnitada oma nõusolekut lisas esitatud tekstiga, et võimaldada transpordi, telekommunikatsiooni ja energeetika nõukogul (energeetika) leppida oma 26. juuni istungil kokku üldises lähenemisviisis.

Ettepanek:

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,
millega muudetakse direktiivi 2010/31/EL hoonete energiatõhususe kohta**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,
võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 194 lõiget 2,
võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,
olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,
võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,
võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust²,
toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt
ning arvestades järgmist:

¹ ELT C , lk .

² ELT C , lk .

- (1) Liit on võtnud kohustuse luua säästlik, konkurentsivõimeline, turvaline ja väikeste CO₂ heitkogustega energiasüsteem. Liit on võtnud energialiidu ning aastani 2030 seatud energia- ja kliimapoliitika raamistikuga ambitsioonika kohustuse vähendada veelgi kasvuhoonegaaside heitkoguseid (2030. aastaks vähemalt 40 % võrra 1990. aasta tasemega võrreldes), suurendada tarbitava taastuvenergia osakaalu (vähemalt 27 %), saavutada vähemalt 27 % suurune energiasääst – seejuures kaaluda selle suurendamist liidu tasandil 30 %ni¹ – ning suurendada Euroopa energiajulgeolekut, konkurentsivõimet ja säästlikkust.
- (2) Nende eesmärkide saavutamiseks hõlmab energiatõhusust käsitlevate õigusaktide läbivaatamine 2016. aastal: i) ELi 2030. aastaks seatud energiatõhususe eesmärgi ümberhindamist, nagu Euroopa Ülemkogu 2014. aastal nõudis; ii) energiatõhususe direktiivi ja hoonete energiatõhususe direktiivi kõige olulisemate artiklite läbivaatamist; iii) Euroopa struktuuri- ja investeerimisfonde ning Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi (EFSI) hõlmava soodsama rahastamiskeskonna loomist, millega kokkuvõttes parandatakse turul energiatõhususse tehtavate investeeringute rahastamise tingimusi.
- (3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2010/31/EL² artikli 19 kohaselt peab komisjon vaatama nimetatud direktiivi läbi hiljemalt 1. jaanuariks 2017, pidades silmas selle kohaldamisel saadud kogemusi ja tehtud edusamme, ning vajaduse korral tegema parandusettepanekuid.
- (4) Komisjon astus selleks läbivaatamiseks valmistumisel rea samme, et koguda tõendeid selle kohta, kuidas direktiivi 2010/31/EL on liikmesriikides rakendatud, keskendudes sellele, millised sätted toimivad ja mida saaks parendada.

¹ EUCO 169/14, CO EUR 13, CONCL 5, Brüssel, 24. oktoober 2014.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 2010. aasta direktiiv 2010/31/EL hoonete energiatõhususe kohta (ELT L 153, 18.6.2010, lk 13).

- (5) Hindamise tulemustest ja mõjuhinnaangust nähtub, et on vaja teha rida muudatusi, et direktiivi 2010/31/EL kehtivaid sätteid tõhustada ja seda teatavates aspektides lihtsustada.
- (6) Liit on võtnud kohustuse luua 2050. aastaks turvaline, konkurentsivõimeline ja väikeste CO₂ heitkogustega energiasüsteem¹. Selle eesmärgini jõudmiseks vajavad liikmesriigid ja investorid meetmeid, et saavutada pikaajalised kasvuhoonegaaside heite vähendamise eesmärgid ja vähendada hoonefondi CO₂ heitkogust aastaks 2050. Selleks peaksid liikmesriigid kindlaks määrama keskpika perioodi (2030) ja pikaajalised (2050) soovituslikud vaheetapid.
- (7) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2012/27/EL² sätteid pikaajaliste renoveerimisstrateegiate kohta tuleks üle viia direktiivi 2010/31/EL, millesse need sobituvad paremini. Liikmesriigid võivad kasutada oma pikaajalisi renoveerimisstrateegiaid selleks, et tegeleda tugeva seismilisusega seotud riskidega, mis mõjutavad energiatõhusat renoveerimist ja hoonete eluiga.
- (8) Digitaalse ühtse turu ja energialiidu tegevuskavad tuleks omavahel kooskõlla viia ja need peaksid teenima ühiseid eesmärke. Energiasüsteemi digitaliseerimine muudab kiiresti energiamaastikku alates taastuvenergia lõimimisest kuni nutivõrkude ja nutivalmis hooneteni. Ehitussektori digitaliseerimiseks tuleks ette näha sihtotstarbelised stiimulid nutivalmis süsteemide ja digitaalsete lahenduste edendamiseks tehiskeskkonnas.

¹ Teatis „*Energia tegevuskava aastani 2050*“ (KOM(2011) 885 (lõplik)).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiiv 2012/27/EL, milles käsitletakse energiatõhusust, muudetakse direktiive 2009/125/EÜ ja 2010/30/EL ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2004/8/EÜ ja 2006/32/EÜ (ELT L 315, 14.11.2012, lk 1).

- (9) Käesoleva direktiivi rakendamisel ühtsete tingimuste tagamiseks tuleks rakendamisvolitused seoses hoonete nutivalmiduse hindamise ühtse Euroopa kavaga anda komisjonile. Nimetatud volitusi tuleks kasutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011. Nutivalmiduse näitajat tuleks kasutada selleks, et mõõta hoone suutlikkust kasutada hoone töö optimeerimiseks ja elektrivõrguga suhtlemiseks info- ja kommunikatsioonitehnoloogiat ja elektroonilisi süsteeme. Nutivalmiduse näitaja suurendab hoonete omanike ja kasutajate teadlikkust hoone tehnosüsteemide elektroonilise seire ja hooneautomaatika väärtusest ning annab hoone kasutajale kindluse seoses asjaomasest uuest tõhustatud funktsionaalsusest tuleneva tegeliku säästuga. Hoonete nutivalmiduse hindamise kava kasutamine peaks liikmesriikidele olema vabatahtlik.
- (9a) Selleks, et tagada kooskõla 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppega, tuleks muuta sätteid, mis on seotud õigusega võtta vastu õigusakte kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290. On eriti oluline, et komisjon korraldaks oma ettevalmistava töö käigus asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada võrdne osalemine delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises, peavad Euroopa Parlament ja nõukogu saama kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel peab olema pidev juurdepääs delegeeritud õigusakte koostavate komisjoni eksperdirühmade koosolekutele.
- (10) Innovatsioon ja uued tehnilised lahendused loovad ka võimaluse toetada hoonete kaudu CO₂ heitkoguste vähendamist majanduses tervikuna. Näiteks saab hoonete kaudu aidata kaasa elektrisõidukite nutilaadimiseks vajaliku taristu väljakujunemisele ja võimaldada liikmesriikidel kasutada autoakusid soovi korral energiaallikana. Selle eesmärgi kajastamiseks tuleks hoone tehnosüsteemi mõistet laiendada. [...]

- (10a) Kombineerituna taastuvatest allikatest pärit elektri suurema osakaaluga, toob elektrisõidukite kasutamine kaasa CO₂ heite vähenemise ja parema õhukvaliteedi. Elektrisõidukid on peamine tegur üleminekul puhtale energiale, mis põhineb energiatõhususe meetmetel, alternatiivsetel kütustel, taastuvenegial ja innovatiivsetel energia paindliku haldamise lahendustel. Ehituseeskirju saab tõhusalt võimendada, kehtestades sihipärase nõuded, et toetada laadimistaristu kasutuselevõttu elu- ja mitteeluhoonete parklates. **Liikmesriigid peaksid läbi vaatama ka õiguslikud menetlused ja haldustoimingud, et kõrvaldada sellised takistused nagu stiimulite lahknevus ja haldusraskused, millega üksikisikust omanikud kokku puutuvad, kui nad soovivad oma parkimiskohta laadimispunkti paigaldada.**
- (10b) Juba valmis kättesaadav taristu vähendab laadimispunkti paigaldamise kulusid üksikisikust korteriomaniike jaoks ja tagab elektrisõidukite kasutajatele juurdepääsu laadimispunktidele. ELi tasandi nõuete sätestamine parklakohtade eelseadmestamise ja laadimispunktide paigaldamise kohta on lähitulevikus tõhus viis elektrisõidukite kasutamise edendamiseks, võimaldades keskpikas ja pikas perspektiivis edasist arengut väiksemate kuludega.
- (10c) Mõnes eriliselt haavatavas geograafilises piirkonnas võib kõnealuste nõuete kohaldamisel siiski esineda konkreetseid raskusi. See võib puudutada **ELi toimimise lepingu artikli 349 kohaseid** äärepoolseimaid piirkondi seoses nende kauguse, saarelise asendi, väikese pindala, raskete looduslike olude ja kliimatingimustega, samuti üliväikesi eraldatud võrke, mille elektrivõrk võib vajada arendamist, et tulla edaspidi toime kohaliku transpordi elektrifitseerimisega. See ei pruugi kindlasti nii olla. Teistes sellistes piirkondades ja süsteemides võib transpordi elektrifitseerimine olla võimas vahend, et lahendada õhukvaliteedi või varustuskindluse probleemid, millega sellistes piirkondades ja süsteemides sageli kokku puututakse. Juhul kui tekivad eespool osutatud raskused, võiks nõuete kohandamise üle otsustada igal üksikjuhul eraldi, kooskõlastatult komisjoni ja asjaomaste liikmesriikide vahel ning asjaomase piirkonna eripäradega arvestades.

- (11) Mõju hindamisel tehti kindlaks kaks rühma kehtivaid sätteid, mille eesmärki oleks praeguse olukorraga võrreldes võimalik saavutada tõhusamal viisil. Esiteks muutub kohustus viia enne ehitamise alustamist läbi suure tõhususega alternatiivseid süsteeme käsitlev teostatavusuuring tarbetult koormavaks. Teiseks leiti, et kütte- ja kliimasüsteemide ülevaatus käsitlevad sätteid ei võimalda piisavalt ega tõhusalt tagada kõnealuste tehnosüsteemide algset ja hilisemat töökindlust. Praegu ei kaaluta piisavalt isegi väga lühikese tasuvusajaga odavate tehniliste lahenduste kasutamist, näiteks küttesüsteemi hüdraulilist tasakaalustamist või termostaatiliste reguleeriventiilide paigaldamist/asendamist. Ülevaatuslega seotud sätteid muudetakse, et tagada parem tulemus.
- (12) On leitud, et ülevaatus asendavad eelkõige suurte süsteemide puhul tõhusalt hoone tehnosüsteemide elektrooniline seire ja hooneautomaatika. Selliste seadmete paigaldamist tuleks käsitada ülevaatus kõige kulutõhusama alternatiivina suurte mitteeluhoonete ja piisava suurusega mitmepereelamute puhul, kus nende tasuvusaeg on lühem kui kolm aastat. Väikeste süsteemide puhul hõlbustab paigaldaja tehtav süsteemi tõhususe dokumenteerimine hoone kõikide tehnosüsteemide suhtes kehtestatud miinimumnõuetele vastavuse kontrollimist.
- (12a) Kütte- ja kliimasüsteemide korrapärase ülevaatuskorra rakendamine vastavalt direktiivile 2010/31/EL hõlmas märkimisväärsed haldusinvesteeringuid liikmesriikide ja erasektori poolt, sealhulgas ekspertide koolitamist ja akrediteerimist, kvaliteedi tagamist ja kontrolli ning ülevaatuskulusid. Liikmesriikidel, kes on kehtestanud vajalikud meetmed korrapärase ülevaatusete tegemiseks ning on rakendanud tõhusa ülevaatuskorra, võivad [...] [...] **pidada asjakohaseks** selle korra kasutamist jätkata, sealhulgas väiksemate kütte- ja kliimasüsteemide puhul. [...]

- (13) Energiatõhususega seotud finantsmeetmete parima kasutamise tagamiseks hoonete renoveerimisel peaks need olema seotud **renoveerimistööde kvaliteediga. Need meetmed peaks seetõttu olema seotud** [...] renoveerimiseks **kasutatud seadmete või materjali vastupidavusega ning paigaldaja sertifitseerimis- või kvalifikatsioonitasemega või sellise renoveerimisega saavutatud parendustega**, mida tuleks hinnata enne ja pärast renoveerimist väljastatud energiamärgiste võrdlemise teel või mõne muu läbipaistva ja proportsionaalse meetodi abil.
- (14) [Välja jäetud]
- (15) Praegusi sõltumatuid energiamärgiste kontrollimise süsteeme võib kasutada nõuetekohasuse kontrollimiseks ja neid tuleks tõhustada, et tagada energiamärgiste kvaliteet. Kui sõltumatuid energiamärgiste kontrollimise süsteeme täiendatakse andmebaasiga, mis läheb kaugemale käesoleva direktiivi nõuetest, võib seda kasutada nõuetekohasuse kontrollimiseks ja piirkonna/riigi hoonefondi kohta statistiliste andmete saamiseks. Hoonefondi kohta on vaja kvaliteetseid andmeid ja neid on osaliselt võimalik koguda andmebaaside kaudu, mida praegu peaaegu kõik liikmesriigid loovad ja haldavad seoses energiamärgistega.
- (16) Energiatõhususe poliitika eesmärkide saavutamiseks hoonete puhul tuleks energiamärgistega seotud läbipaistvuse suurendamiseks tagada, et nii sertifitseerimise kui ka energiatõhususe miimumnõuete puhul on sätestatud kõik arvutusteks vajalikud näitajad ja neid kasutatakse järjepidevalt. Liikmesriigid peaksid kehtestama asjakohased meetmed, millega tagatakse näiteks, et hoones paikneva paigaldatud, asendatud või ajakohastatud kütte-, kliima- või vee soojendamise tehnosüsteemi tõhusus on hoone sertifitseerimise ja nõuetekohasuse kontrollimise huvides dokumenteeritud.

- (17) Liginullenergiahooneid käsitlevas komisjoni 29. juuli 2016. aasta soovitus (EL) 2016/1318 on kirjeldatud, kuidas käesoleva direktiivi rakendamisega on võimalik üheaegselt tagada nii hoonefondi ümberehitamine kui ka liikumine kestlikuma energiavarustuse suunas, mis ühtlasi toetab ELi kütte- ja jahutusstrateegiat¹. Asjakohase rakendamise tagamiseks tuleks hoonete energiatõhususe arvutamise üldist raamistikku ajakohastada ning kasutada selleks ära Euroopa Komisjoni antud volituse M/480 alusel Euroopa Standardikomitees (CEN) tehtud tööd.
- (18) Käesoleva direktiivi sätted ei tohiks takistada liikmesriike kehtestamast rangemaid energiatõhususe nõudeid hoonete ja ehitusdetailide kohta, kui sellised meetmed ei ole vastuolus liidu õigusnormidega. Kooskõlas käesoleva direktiivi ja direktiivi 2012/27/EÜ eesmärkidega võivad sellised nõuded teatavatel juhtudel, kui nende näol ei ole tegemist põhjendamatult turutõkkega, piirata muude kohaldatavate ühtlustamist käsitlevate liidu õigusaktide kohaste toodete paigaldamist või kasutamist.
- (19) Üksi tegutsedes ei suuda liikmesriigid piisaval määral saavutada käesoleva direktiivi eesmärki vähendada energia hulka, mida vajatakse hoonete tüüpilise kasutusega seotud energiatarbe rahuldamiseks. Käesoleva direktiivi eesmärki saab tõhusamalt saavutada tegevusega liidu tasandil, sest sellega tagatakse ühiste eesmärkide, arusaamade ja poliitilise tahte ühtsus. Seepärast võtab liit meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Vastavalt proportsionaalsuse põhimõttele, mis on samuti sätestatud kõnealuses artiklis, ei lähe käesolev direktiiv kaugemale, kui on vajalik nimetatud eesmärgi saavutamiseks.

¹ COM(2016) 51 final.

- (20) Liikmesriigid kohustuvad vastavalt selgitavaid dokumente käsitlevale liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühisele poliitilisele deklaratsioonile¹ lisama põhjendatud juhtudel oma ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost asjaomase direktiivi osade ja ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et nimetatud dokumentide esitamine on põhjendatud.
- (21) Seepärast tuleks direktiivi 2010/31/EL vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

¹ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

Artikkel 1

Direktiivi 2010/31/EL muudetakse järgmiselt.

(1) Artikli 2 punkt 3 asendatakse järgmisega:

„3. „hoone tehnosüsteem“ – tehnilised seadmed, mida kasutatakse hoone või hoone osa kütmiseks, jahutamiseks, ventileerimiseks, tarbevee soojendamiseks, sisseehitatud valgustuse jaoks, automatiseerimiseks ja juhtimiseks ning kohapeal elektri tootmiseks, või selliste süsteemide kogum, sealhulgas taastuvates energiaallikatest pärit energiat kasutavad seadmed;“.

(1a) Artiklisse 2 lisatakse järgmised punktid 15a, 15b ja 20:

„15a. „küttesüsteem“ – komponentide kombinatsioon, mida on tarvis siseruumide õhu töötlemiseks, et temperatuuri tõsta“;

„15b. „soojusgeneraator“ – see osa küttesüsteemist, milles toodetakse kasulikku soojust ühel või mitmel järgmisel viisil:

- a) kütuse põletamine, näiteks katlas;**
- b) Joule'i efekt ehk elekterküttekeha läbiva elektrivoolu soojuslik toime;**
- c) soojuse sidumine ümbritsevast õhust, ventilatsioonisüsteemist väljuvast õhust, veest või maasoojusallika(te)st soojuspumba abil“;**

(20) „üliväike eraldatud võrk“ – võrk, kus tarbimine oli 1996. aastal väiksem kui 500 GWh ja millel puuduvad ühendused teiste võrkudega;

(2) Artikli 2 järel lisatakse artikkel 2a „Pikaajaline renoveerimisstrateegia“:

„Artikkel 2a

- 1. Liikmesriigid koostavad pikaajalise strateegia investeeringute tegemiseks nii avaliku kui ka erasektori elu- ja mitteeluhoonete renoveerimiseks kogu riigis. Strateegia hõlmab järgmist:**
 - a) ülevaade kogu riigi hoonefondist; ülevaade põhineb asjakohasel juhul statistilisel valimil ning renoveeritud hoonete eeldataval osakaalul aastaks 2020;**
 - b) hoone tüübi ja kliimatsiooni suhtes asjakohaste kulutõhusate renoveerimismeetodite kindlakstegemine;**
 - c) poliitika ja meetmed, millega soodustatakse hoonete kulutõhusat täielikku renoveerimist, sealhulgas etapiviisilist täielikku renoveerimist;**
 - d) tulevikku vaatav lähenemisviis juhtimaks üksikisikute, ehitustööstuse ja finantseerimisasutuste investeerimisotsuseid;**
 - e) tõenditel põhinev hinnang eeldatavale energiasäästule ja laiemale kasule.**

2. Liikmesriigid koostavad oma pikaajalise renoveerimisstrateegia raames selliste meetmetega tegevuskava, mille eesmärk, pidades silmas pikaajalist, aastaks 2050 seatud eesmärki vähendada ELis kasvuhoonegaase 80–95 % võrreldes 1990. aastaga, on **tagada** riikliku hoonefondi **energiatõhusus ja CO₂ heitkoguste vähendamine**. Tegevuskava hõlmab soovituslikke vahe-eesmärke aastateks 2030 ja 2050.

Lisaks võetakse pikaajalises renoveerimisstrateegias arvesse energiaostuvõimetuse leevendamise vajadust kooskõlas liikmesriikide poolt kindlaks määratud kriteeriumidega¹.

3. Lõike 1 punktis d osutatud investeerimisotsuste tegemise suunamiseks kaaluvad liikmesriigid mehhanismide kehtestamist:

- a) projektide koondamiseks, et investoritel oleks lihtsam lõike 1 punktides b ja c osutatud renoveerimist rahastada;
- b) energiatõhususega seotud tegevuse arvatavate riskide vähendamiseks investorite ja erasektori jaoks ning
- c) avaliku sektori raha kasutamiseks erasektori investeeringute suurendamise või konkreetsete turutõrgete kõrvaldamise nimel.“

(3) Artikkel 6 asendatakse järgmisega:

¹ Sõltuvalt elektrienergia siseturu ühiseeskirju käsitleva direktiivi [XXXX] arutelu tulemustest, võib kõnealuse direktiivi artiklile 29 ristviidata. Lisaks tuleks kõnealuse direktiivi põhjendusele 40 või 41 lisada selgitus, et energiapoliitikat peetakse energiaostuvõimetuse leevendamisel üheks võimalikuks üldiseks panuseks ning mitte selle põhjustajaks.

„Artikkel 6

Uued hooned

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada uute hoonete vastavus artikli 4 kohaselt sätestatud energiatõhususe miinimumnõuetele.“

(4) Artikli 7 viies lõik jäetakse välja.

(5) Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 kolmas lõik jäetakse välja;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Rohkem kui kümne parkimiskohaga uute ja põhjalikult renoveeritavate mitteeluhoonete puhul ning kui hoone ja parkla kuuluvad samale üksusele, tagavad liikmesriigid järgmist:

a) kui parkla asub hoone sees ning, põhjaliku renoveerimise korral, kui renoveerimine hõlmab ka parklat või hoone elektritaristut või

b) kui parkla asub füüsiliselt hoone kõrval ning, põhjaliku renoveerimise korral, kui renoveerimine hõlmab ka parklat,

paigaldatakse vähemalt üks laadimispunkt alternatiivkütuste taristu kasutuselevõttu käsitleva direktiivi 2014/94/EL¹ tähenduses, mis võimaldab alustada laadimist ja see lõpetada hinnasignaalide alusel, samuti juhtmetaristu st torud elektrijuhtmete jaoks, et võimaldada hiljem paigaldada elektrisõidukite jaoks **vähemalt** üks laadimispunkt iga kolme parklakoha kohta.

¹ ELT L 307, 28.10.2014, lk 1.

Komisjon annab 1. jaanuariks 2023 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aru, mil määral võimaldab Euroopa ehituspoliitika elektritranspordi edendamisele kaasa aidata, ja vajaduse korral teeb ettepaneku meetmete võtmiseks.

Liikmesriigid võivad otsustada mitte kehtestada või kohaldada esimeses lõigus osutatud nõudeid hoonete suhtes, mille omanik ja kasutaja on komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitusel 2003/361/EÜ lisa I jaotises esitatud määratluse kohane väike või keskmise suurusega ettevõtja.

3. Rohkem kui kümne parkimiskohaga uute ja põhjalikult renoveeritavate eluhoonete puhul tagavad liikmesriigid järgmist:

a) kui parkla asub hoone sees ning, põhjaliku renoveerimise korral, kui renoveerimine hõlmab ka parklat või hoone elektritaristut või

b) kui parkla asub füüsiliselt hoone kõrval ning, põhjaliku renoveerimise korral, kui renoveerimine hõlmab ka parklat,

paigaldatakse juhtmetaristu st torud elektrijuhtmete jaoks, et võimaldada hiljem paigaldada elektrisõidukite jaoks üks laadimispunkt iga parklakoha kohta.

3a. Lõikeid 2 ja 3 ei kohaldata hoonete suhtes, mille puhul ehitusloa taotlused või sellega samaväärsed taotlused on esitatud enne või ühe aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi artikli 3 lõikes 1 osutatud kuupäeva.

3b. Liikmesriigid kehtestavad lihtsustatud loa- ja heakskiitmismenetlused nii omanikele kui ka üürnikele, et võimaldada laadimispunktide kasutuselevõttu olemasolevates elamutes ja mitteeluhoonetes, ilma et see piiraks liikmesriikide asjaõigust ja rendiõigust.

4. Liikmesriigid võivad otsustada mitte kehtestada või kohaldada lõigetes 2 ja 3 osutatud nõudeid üldkasutatavate hoonete puhul, mis kuuluvad direktiivi 2014/94/EL kohaldamisalasse.“

4a. Olemasolevate hoonete puhul võivad liikmesriigid otsustada lõigetes 2 ja 3 sätestatud nõudeid mitte kohaldada või kehtestada, kui laadimis- ja paigaldamise maksumus ületab 5 % põhjaliku renoveerimise üldmaksumusest.

4[...]**b.** Liikmesriigid, kes suudavad tõestada, et lõigetes 2 ja 3 sätestatud nõuete kohaldamine tooks üliväikese eraldatud võrgu või **ELi toimimise lepingu artikli 349 kohase** äärepoolseima piirkonna energiasüsteemi jaoks kaasa tõsiseid süsteemide toimimist takistavaid probleeme ning see ohustaks kohaliku võrgu stabiilsust, [...] võivad taotleda komisjonilt erandi tegemist. Asjaomane liikmesriik edastab kogu asjakohase teabe komisjonile, kes teavitab teisi liikmesriike enne otsuse vastuvõtmist. Kõnealune otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

c) lisatakse lõiked 5 ja 6:

„5. Liikmesriigid tagavad, et hoone kütte-, kliima- või vee soojendamise tehnosüsteemi paigaldamisel, asendamisel või uuendamisel, juhul kui see ei mõjuta hoone energiatõhusust, dokumenteeritakse süsteemi või selle muudetud osa uut tõhusust ja edastatakse vastavad dokumendid hoone omanikule, et need oleksid kättesaadavad ja kasutatavad lõike 1 kohaselt sätestatud miinimumnõuetele vastavuse kontrollimiseks ja energiamärgise väljastamiseks. Ilma et see piiraks artikli 12 kohaldamist, otsustavad liikmesriigid, kas nõuda uue energiatõhususe sertifikaadi väljaandmist.

6. Konsulteerides asjaomaste sektoritega, võtab komisjon 31. detsembriks 2019 vastu hoonete nutivalmiduse hindamise ühtse vabatahtliku Euroopa Liidu kava. Kõnealune kava sisaldab nutivalmiduse näitaja määratlust, kehtestab metoodika selle arvutamiseks ja annab tehnilise panuse selle tõhusa rakendamise korda riiklikul tasandil kooskõlas I[...]a lisaga. Kõnealune meede võetakse vastu artiklis 26 osutatud kontrollimenetluse korras. Liikmesriigid võivad kava tunnustada või kasutada, kohandades seda riiklikele oludele. Hoone nutivalmiduse hindamise kava on nii hoone omanikele kui ka liikmesriikidele vabatahtlik. '

(6) Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Liikmesriigid seovad finantsmeetmed, mis on ette nähtud renoveerimise teel hoonete energiatõhususe suurendamiseks järgmisega:

- a) renoveerimiseks kasutatud seadmete või materjali energiatõhusus. Sellisel juhul peavad renoveerimiseks kasutatud seadmed või materjal olema paigaldatud paigaldaja poolt, kellel on asjakohane sertifitseerimise või kvalifikatsioonitase, või
- b) sellise renoveerimisega saavutatud parendused, võrreldes omavahel enne ja pärast renoveerimist väljastatud energiamärgiseid, või
- c) mõne muu asjakohase läbipaistva ja proportsionaalse meetodi tulemused, mis näitavad energiatõhususe suurenemist,“;

b) lisatakse lõige 6a:

„6a. Kui liikmesriigid loovad andmebaasi energiamärgiste registreerimiseks, tehakse ELi ja siseriiklikele andmekaitseasutustele vastavad anonüümitud koondandmed nõudmisel kättesaadavaks vähemalt avaliku sektori asutustele statistilise analüüsi ja teadusuuringute eesmärgil.“;

(7) Artiklit 14 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid sätestavad vajalikud meetmed, et kehtestada üle 70 kW efektiivse nimivõimsusega ruumide küttesüsteemide, nagu soojusgeneraatori, kontrollisüsteemi ja tsirkulatsioonipumba (-pumpade) juurdepääsetavate osade korrapärane ülevaatus. Selline ülevaatus hõlmab hoone küttevajadusest lähtuvat soojusgeneraatori tõhususe ja võimsuse hindamist. Soojusgeneraatori võimsuse hindamist ei ole vaja korrata, kui küttesüsteem ja hoone küttevajadus ei ole vahepeal muutunud.“;

b) lõiked 2, 3, 4 ja 5 asendatakse järgmisega:

„2a. Alternatiivina lõikele 1 võivad liikmesriigid otsustada võtta meetmeid tagamaks, et kasutajatele antakse asjakohast nõu soojusgeneraatorite asendamise, küttesüsteemi muude muudatuste ja alternatiivsete lahenduste kohta, et hinnata soojusgeneraatori tõhusust ja sobivat suurust. Selle lähenemisviisi üldine mõju on võrdne lõike 1 kohaste meetmete võtmisest tuleneva mõjuga.

2. Alternatiivina lõikele 1 mitteeluhoonete puhul võivad liikmesriigid kehtestada nõuded tagamaks nende varustatuse automaat- ja juhtimissüsteemiga. Selline süsteem peab suutma:

- a) **võimaldada** energiatarbimist pidevalt jälgida, analüüsida ja kohandada;
- b) hoone energiatõhusust võrdlevalt analüüsida, tuvastada hoone tehnosüsteemide tõhususe vähenemist ja teavitada hoone eest vastutavat isikut või hoone tehnosüsteemide haldajat energiatõhususe suurendamise võimalustest;

- c) andmevahetust süsteemiga ühendatud hoone tehnosüsteemide ja muude hoones asuvate seadmetega ning koostalitlust omandiõigusega kaitstud eri liiki tehnilisi lahendusi ja eri seadmeid hõlmavate ning eri tootjatelt pärit hoone tehnosüsteemidega.

3. Alternatiivina lõikele 1 eluhoonete puhul võivad liikmesriigid kehtestada nõuded tagamaks nende varustatuse:

- a) pideva elektroonilise jälgimise lahendusega, mis võimaldab mõõta süsteemide tõhusust ja teavitada hoone omanikke või haldajaid, kui see on oluliselt vähenenud ja kui mõni süsteem vajab hooldust, ning
- b) tõhusa juhtimislahendusega, millega tagatakse energia optimaalne tootmine, jaotamine ja kasutamine.“;

(8) Artiklit 15 muudetakse järgmiselt:

- a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid sätestavad vajalikud meetmed, et kehtestada üle 70 kW efektiivse nimivõimsusega kliimaseadmete juurdepääsetavate osade korrapärane ülevaatus. Selline ülevaatus hõlmab hoone jahutusvajadusest lähtuvat kliimaseadme tõhususe ja võimsuse hindamist. Kõnealust võimsuse hindamist ei ole vaja korrata, kui asjaomane kliimaseadet hõlmav süsteem ja hoone jahutusvajadus ei ole vahepeal muutunud.“;

b) lõiked 2, 3, 4 ja 5 asendatakse järgmisega:

„2a. Alternatiivina lõikele 1 võivad liikmesriigid otsustada võtta meetmeid tagamaks, et kasutajatele antakse nõu kliimaseadmete asendamise, kliimaseadmete muude muudatuste ja alternatiivsete lahenduste kohta, et hinnata kliimaseadmete tõhusust ja sobivat suurust. Selle lähenemisviisi üldine mõju peab olema võrdne lõike 1 kohaste meetmete võtmisest tuleneva mõjuga.

2. Alternatiivina lõikele 1 mitteeluhoonete puhul võivad liikmesriigid kehtestada nõuded tagamaks nende varustatuse automaat- ja juhtimissüsteemiga. Selline süsteem peab võimaldama:

- a) energiatarbimist pidevalt jälgida, analüüsida ja kohandada;
- b) hoone energiatõhusust võrdlevalt analüüsida, tuvastada hoone tehnosüsteemide tõhususe vähenemist ja teavitada hoone eest vastutavat isikut või hoone tehnosüsteemide haldajat energiatõhususe suurendamise võimalustest;
- c) andmevahetust süsteemiga ühendatud hoone tehnosüsteemide ja muude hoones asuvate seadmetega ning koostalitlust omandiõigusega kaitstud eri liiki tehnilisi lahendusi ja eri seadmeid hõlmavate ning eri tootjatelt pärit hoone tehnosüsteemidega.

3. Alternatiivina lõikele 1 eluhoonete puhul võivad liikmesriigid kehtestada nõuded tagamaks nende varustatuse:

- a) pideva elektroonilise jälgimise lahendusega, mis võimaldab mõõta süsteemide tõhusust ja teavitada hoone omanikke või haldajaid, kui see on oluliselt vähenenud ja kui mõni süsteem vajab hooldust, ning
- b) tõhusa juhtimislahendusega, millega tagatakse energia optimaalne tootmine, jaotamine ja kasutamine.“;

- (9) artiklis 19 asendatakse „2017“ aastaarvuga „2028“ ja lisatakse järgmine lause:

Läbivaatamise osana analüüsib komisjon piirkondlike ja naabruskondlike lähenemisviiside rolli Euroopa ehituspoliitikas, näiteks seoses üldiste renoveerimiskavadega, mida kohaldatakse üksikhoone asemel ruumilises kontekstis mitme hoone suhtes.

- (10) Artikli 20 lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Eelkõige annavad liikmesriigid hoonete omanikele või üürnikele teavet energiamärgiste ja nende otstarbe ja eesmärkide kohta, kulutõhusate viiside kohta hoone energiatõhususe suurendamiseks ning vajaduse korral ka hoone energiatõhususe suurendamiseks kättesaadavate rahastamisvahendite kohta.“

- (11) Artikkel 23 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 23

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu artiklites 5 ja 22 osutatud delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklites 5 ja 22 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates XXX [*käesoleva direktiivi jõustumise kuupäev*]. Komisjon koostab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase ajavahemiku möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 5 ja 22 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse kõnealuses otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon vastavalt 13. aprillil 2016 sõlmitud institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes¹ sätestatud põhimõtetele iga liikmesriigi määratud ekspertidega.

5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

6. Artiklite 5 ja 22 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Kõnealust tähtaega pikendatakse Euroopa Parlamendi või nõukogu taotlusel kahe kuu võrra.“

(12) Artiklid 24 ja 25 jäetakse välja.

(12a) Artikkel 26 asendatakse järgmiselt:

¹ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

„Artikkel 26

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.”

(13) Lisasid muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi lisale.

Artikkel 2

Energiatõhusust käsitleva direktiivi 2012/27/EL¹ artikli 4 kõik sätted peale viimase lõigu jäetakse välja.

Artikkel 3

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt XXXX [*lisage kuupäev[] 24 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva*]. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

¹ ELT L 315, 14.11.2012, lk 13.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastu võetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 5

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

LISA

Direktiivi lisasid muudetakse järgmiselt.

1. I lisa muudetakse järgmiselt:

c) punkt 1 asendatakse järgmisega:

„1. Hoone energiatõhusus määratakse kindlaks arvestusliku või tegeliku energiakasutuse alusel ning see kajastab hoone kütmise, jahutamise, tarbevee soojendamise, ventileerimise ja sissehitatud valgustusega seotud tüüpilist energiatarbimist (peamiselt mitteelamuehituses).

Hoone energiatõhusust mõõdetakse primaarenergia kasutust väljendava arvulise näitaja abil ühikutes kWh/(m² ☐a) energiatõhususe miinimumnõuetele vastavuse kontrollimise eesmärgil. Selle kindlakstegemiseks kasutatavad meetodid peavad olema läbipaistvad ja uuendustele avatud.

Liikmesriigid kirjeldavad oma siseriiklikku arvutusmeetodit lähtuvalt Euroopa Komisjoni antud volituse M/480 alusel Euroopa Standardikomitees (CEN) välja töötatud üldiste standardite¹ riiklikest lisadest. See ei tähenda nõuet neid standardeid järgida. Riiklike arvutusmeetodite kirjeldus on muude standardite riiklikes lisades vabatahtlik²; '

¹ ISO/EN 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1 ja 52018-1.

² EN 12098-1, EN 12098-3, EN 12098-5, EN 12831-1, EN 12831-3, EN 15232-1, EN 15316-1, EN 15316-2, EN 15316-3, EN 15316-4-1, EN 15316-4-2, EN 15316-4-3, EN 15316-4-4, EN 15316-4-5, EN 15316-5, EN 15378-1, EN 15378-3, EN 15459-1, EN 15500-1, EN 16798-3, EN 16798-5-1, EN 16798-5-2, EN 16798-7, EN 16798-9, EN 16798-13, EN 16798-15, EN 16798-17, EN 16946-1, EN 16947-1, EN ISO 10077-1, EN ISO 10077-2, EN ISO 10211, EN ISO 12631, EN ISO 13370, EN ISO 13786, EN ISO 13789, EN ISO 14683 and EN ISO 6946, ISO/EN 52017-1 ja ISO/EN 52022-1.

d) punkt 2 asendatakse järgmisega:

„2. Arvutatakse ruumide kütmise ja jahutamise, tarbevee soojendamise ja piisava ventileerimisega seotud energiavajadus, et tagada liikmesriikide kindlaks määratud, tervise ja mugavusega seotud miinimumtasemest kinni pidamine.

Primaarenergia vajaduse arvutamisel lähtutakse iga energiakandja primaarenergia- või kaaluteguritest, mis võivad põhineda riiklikul, piirkondlikul või kohalikul aastasel kaalutud keskmisel või konkreetse piirkonna süsteemi kohta kättesaadavaks tehtud täpsematel andmetel.

Primaarenergia- või kaalutegurid määravad kindlaks liikmesriigid. [...]

Primaarenergiategurites võetakse arvesse taastuvenergia osakaalu energia puhul,[...] mis on tarnitud energiakandja kaudu.

Liikmesriigid võivad otsustada kehtestada täiendavad arvulised näitajad energia kogukasutuse, taastumatu ja taastuva primaarenergia kasutuse kohta, samuti kasvuhoonegaaside heitkoguste kohta väljendatuna CO₂ kilogrammides m² kohta aastas.

e) punktis 4 asendatakse sissejuhatav fraas järgmisega:

„4. Võetakse arvesse järgmiste tegurite positiivset mõju:“.

2. II lisa muudetakse järgmiselt:

f) punkti 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„1. Pädevad asutused või asutused, kellele pädevad asutused on delegeerinud vastutuse sõltumatu kontrollisüsteemi rakendamise eest, koostavad kõikide igal aastal väljastatavate energiamärgiste seast juhusliku valimi ja viivad läbi nende märgiste kontrolli. Valim peab olema nõuetekohasust käsitlevate statistiliselt oluliste tulemuste saamiseks piisavalt suur.“;

g) lisatakse punkt 3:

„3. Andmebaasi lisatava teabe puhul saab pädev asutus teha seire ja kontrolli eesmärgil kindlaks asjaomase teabe lisaja.“;

3. Lisatakse järgmine Ia lisa:

„Ia lisa

Hoonete nutivalmiduse hindamise ühine üldraamistik

1. Nutivalmiduse näitaja on näitaja, mis iseloomustab hoonete võimekust seoses juhtimise, järelevalve ja haldamisega, kasutajatega suhtlemisega, automaat- ja juhtimissüsteemide ning hoone tehnosüsteemide reageerimise ja koostalitlusvõime nõudega, annab kokkuvõtlikku ja sisulist teavet võimalikele omanikele ja üürnikele.

2. Nutivalmiduse näitaja kindlaksmääramise metoodika võimaldab kõnealuse näitaja lihtsalt, kulutõhusalt ja usaldusväärselt arvutada, toetudes võimalikult palju juba olemasolevatele andmetele. See metoodika tagab tehnoloogia- ja tarnijaneutraalsuse ning võtab arvesse Euroopa standardeid, eelkõige seoses koostalitusvõimega, ning vastab Euroopa ja riiklikele eraelu puutumatuse ja andmekaitse eeskirjadele.
3. Kava tõhusa rakendamise kord ei avalda mingit negatiivset mõju kehtivatele riiklikele energiatõhususe sertifitseerimiskavadele ning see põhineb riikliku tasandi seondumatel algatustel.“.
